

SKO – OŚ – 428/1386/15347/08/RN

Katowice, dnia 26.01.2009r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2001r. Nr 79, poz. 856 z późn. zm.) i art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania Pana adwokata Jacka Wilka – Pełnomocnika spółki DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie – od decyzji Naczelnika Wydziału Ekologii i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Dąbrowie Górniczej, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza, Nr WER.7624 – 31/08 z dnia 13 listopada 2008r. w sprawie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu obróbki fizycznej gryszy szklanego”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1 (obręb Strzemieszyce Wielkie; k.m. 19 działki ewidencyjne Nr: 4020, 4027, 4028/1, 4029/1, 4030/1, 4031/1, 4032/1, 4019, 4028/2, 4033/1, 4034/1, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, 4053/1, 4053/2, 4054/3, 4054/4, 4054/5, 4054/6, 4026 i 4023)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Beata Leszczyńska

Bożena Miliczek – Ciszewska

na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2009r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr WER.7624 – 31/08 z dnia 13 listopada 2008r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 46 ust. 1, art. 46a ust. 7 pkt 4 i art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2008r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku spółki DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie, orzekł o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu obróbki fizycznej gryszy szklanego”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1 (obręb Strzemieszyce Wielkie; k.m. 19 działki ewidencyjne Nr: 4020, 4027, 4028/1, 4029/1, 4030/1, 4031/1, 4032/1, 4019, 4028/2, 4033/1, 4034/1, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, 4053/1, 4053/2, 4054/3, 4054/4, 4054/5, 4054/6, 4026 i 4023). W uzasadnieniu decyzji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie w terminie złożył Pan adwokat Jacek Wilk – Pełnomocnik spółki DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie. Pismem z dnia 3 grudnia 2008r. zaskarżył ww. decyzję i wniósł o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za jego stanowiskiem.

W odpowiedzi, organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego (pismo Nr WER.7624 – 31/08 z dnia 15 grudnia 2008r.). W piśmie przekazującym organ pierwszej instancji podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że spółka DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie, pismem z dnia 25 sierpnia 2008r., które wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 26 sierpnia 2008r., złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu obróbki fizycznej grysuszkowego”, przewidzianego do realizacji w Dąbrowie Górniczej przy ul. Magazynowej 1 (obręb Strzemieszyce Wielkie; k.m. 19 działki ewidencyjne Nr: 4020, 4027, 4028/1, 4029/1, 4030/1, 4031/1, 4032/1, 4019, 4028/2, 4033/1, 4034/1, 4035, 4039/1, 4040/1, 4041/1, 4042/1, 4053/1, 4053/2, 4054/3, 4054/4, 4054/5, 4054/6, 4026 i 4023). Do wniosku dołączono informację o planowanym przedsięwzięciu oraz poświadczony przez właściwy organ wyrys z mapy ewidencyjnej obejmujący teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ pierwszej instancji decyzją Nr WER.7624 – 31/08 z dnia 13 listopada 2008r. orzekł o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację powyższego przedsięwzięcia, z czym nie zgodził się Pan adwokat Jacek Wilk – Pełnomocnik inwestora – spółki DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w pierwszej kolejności wskazuje, że do dnia 14 listopada 2008r. postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć były prowadzone na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. W dniu 15 listopada 2008r. weszła w życie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227), która uchyliła dział VI w tytule I ustawy – Prawo ochrony środowiska zatytułowany: „Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko” i wprowadziła nową regulację w tym zakresie. Przy czym, stosownie do treści art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 3 października 2008r., a niezakończonych decyzją ostateczną stosuje się, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 1 tejże ustawy, przepisy dotychczasowe, z tym że dotychczasowe kompetencje ministra właściwego do spraw środowiska przejmuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska a kompetencje wojewodów, marszałków województw i dyrektorów urzędów morskich przejmują regionalni dyrektorzy ochrony środowiska. W świetle ust. 2 ww. artykułu na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 1 tego przepisu, wydane przez ministra właściwego do spraw środowiska – nie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (pkt 1), a wydane przez wojewodów, marszałków województw, organy inspekcji sanitarnej, dyrektorów urzędów morskich oraz starostów – nie przysługuje zażalenie (pkt 2). Z kolei w świetle ust. 3 tego artykułu odwołania od decyzji wydanych przez wojewodów w sprawach, w których kompetencje zostały przekazane na mocy niniejszej ustawy regionalnym dyrektorom ochrony środowiska, rozpatruje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Z akt sprawy wynika, że wniosek strony w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia został złożony do organu pierwszej instancji w dniu 26 sierpnia 2008r., zatem w świetle art.

61 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego dzień ten, jako dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej jest datą wszczęcia tego postępowania.

Z uwagi na powyższe – w związku z treścią przepisu art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia będzie się toczyć w oparciu o dotychczasową regulację prawną zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło zatem następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przedsięwzięcie to zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin, wymagająca decyzji, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2 – 9 ww. ustawy lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 46 ust. 4a ustawy (art. 46 ust. 2 ustawy). Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko na zasadach określonych w art. 46 – 57 ww. ustawy. Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.). Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania wyżej wskazanej decyzji w każdym przypadku, gdy zwróci się o to – w sposób prawem przewidziany – strona, z wyłączeniem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę odmowy wydania decyzji. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia następuje w przypadku niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwe organy współdziałające; gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ, wariant dopuszczony do realizacji. W innych przypadkach organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Po analizie akt sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, w wyniku czego wydana decyzja jest obarczona istotnymi wadami prawnymi, które skutkują jej uchyleniem w całości i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Należy wskazać, że z akt sprawy nie wynika w jaki sposób organ pierwszej instancji określił krąg stron postępowania. W aktach sprawy znajduje się co prawda mapa ewidencyjna, na której zostały zaznaczone działki, na których ma zostać zrealizowane przedmiotowe przedsięwzięcie oraz działki bezpośrednio sąsiadujące z tymi działkami (poprzez otoczenie numerów działek kółkiem), brak jest jednak dokumentów, w oparciu o które organ pierwszej instancji ustalił krąg stron postępowania.

Stwierdzić zatem przyjdzie, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji, jak również z treści zaskarżonej decyzji nie wynika w jaki sposób został ustalony krąg stron przedmiotowego postępowania. Kolegium zauważa również, że w rozdzielniku decyzji wskazano wyłącznie spółkę DSS Recykling sp. z o.o. z siedzibą w Sławkowie, co wskazuje, że organ pierwszej instancji uznał ją wyłącznie za stronę postępowania, natomiast w uzasadnieniu tejże decyzji znalazł się zapis z treści którego wynika, że liczba stron postępowania przekracza 20.

W tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji jest niekompletne i winno zostać uzupełnione, a powyższa kwestia dotycząca ustalenia stron postępowania, z uwagi na jej wpływ na dalsze postępowanie, wszechstronnie wyjaśniona. Kolegium przypomina, że zgodnie z art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Związek normatywny między interesem prawnym lub obowiązkiem danego podmiotu a postępowaniem administracyjnym wyraża się w tym, że postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku tego podmiotu. Postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku konkretnego podmiotu w tym sensie, że w wyniku takiego postępowania wydaje się decyzję, która rozstrzyga o prawach lub obowiązkach tej osoby lub rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach jednego podmiotu wpływa na prawa i obowiązki innego podmiotu. W pierwszym przypadku postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku danego podmiotu w sposób bezpośredni w tym znaczeniu, że decyzja administracyjna rozstrzyga o jego prawach i obowiązkach, w drugim postępowanie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku innego podmiotu w sposób pośredni, bowiem decyzja nie rozstrzyga wprost o jego prawach i obowiązkach, lecz jedynie oddziałuje na jego prawa i obowiązki wskutek powiązania sytuacji prawnej adresata decyzji z tym podmiotem. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych takim przepisem jest art. 46a ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że do wniosku o wydanie decyzji należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich. W świetle przepisu art. 46a ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska stronami postępowania – poza wnioskodawcą – są podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości, na której jest planowana realizacja przedsięwzięcia oraz podmioty posiadające prawa rzeczowe do działek sąsiednich, tzn. do nieruchomości graniczących z tą nieruchomością.

Kolegium zauważa również, że w przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji doręczając pisma w sprawie, w tym informując strony o wszczęciu postępowania, zastosował przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 46a ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z art. 46a ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego. Natomiast art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej

miejsowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Kolegium stwierdza, że zastosowanie ww. regulacji prawnej w celu doręczania pism w postępowaniu jest możliwe wyłącznie w przypadku gdy w postępowaniu jest więcej niż 20 stron – co jednak w niniejszej sprawie nie zostało ustalone i na co wyżej zwrócił uwagę organ odwoławczy.

Z akt sprawy nie wynika również by wspomnianą formę doręczania pism organ pierwszej instancji zastosował do zaskarżonej decyzji. Brak jest bowiem jakichkolwiek dokumentów w tym zakresie.

Stwierdzić również przyjdzie, że stosując przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego, obwieszczenie o wszczęciu postępowania oraz o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji organ pierwszej instancji zamieścił na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Dąbrowie Górniczej, a trzy egzemplarze ww. obwieszczeń przesłał inwestorowi celem wywieszenia w publicznie dostępnych miejscach w pobliżu realizacji inwestycji na okres 14 dni. Przy czym z treści pism inwestora do organu pierwszej instancji wynika, że ww. obwieszczenia nie wisiały przez cały okres 14 dni, co oznacza, że ww. zawiadomienie nie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy – zgodnie z zasadami obowiązującymi miejscowo.

Z uwagi na powyższe nie można uznać by organ pierwszej instancji zgodnie z prawem powiadomił strony o wszczęciu przedmiotowego postępowania, czym naruszył art. 61 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego. Naruszył również regulację wynikającą z art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą organ ma obowiązek informowania stron postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem rozstrzygnięcia. Naruszenie ww. przepisów – zdaniem sądów administracyjnych – ma istotny wpływ na wynik sprawy i zawsze musi skutkować uchyleniem decyzji (zob. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2005r.; sygn. akt: III SA/Wa 1904/04). Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w taki sposób, aby pogłębiać zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje dalej, że z przedłożonej do wniosku informacji o planowanym przedsięwzięciu wynika, że przedmiotowa inwestycja zostanie zlokalizowana na terenie byłego zakładu przerabiającego grafit i polegać będzie na modernizacji istniejących hal, budowie budynku administracyjnego i instalacji linii do obróbki fizycznej grysłu szklanego. Całkowita powierzchnia zakładu wynosi 3,98 ha z tego powierzchnia utwardzona wynosi 1 ha, powierzchnia zielona wynosi 2,5 ha (po zrealizowaniu inwestycji 2,26 ha), a powierzchnia zabudowy wynosi 0,48 ha (po zrealizowaniu inwestycji 0,72 ha). W skład linii do obróbki fizycznej grysłu szklanego wchodzi urządzenie do automatycznej optoelektronicznej separacji grysłu szklanego na kolory i moduł do frakcjonowania grysłu. Zdolność produkcyjną oceniono na poziomie 15 ton grysłu szklanego na godzinę. Poddany obróbce fizycznej grysł szklany będzie następnie przeznaczony do produkcji szkła.

W oparciu o powyższe informacje organ pierwszej instancji uznał, że planowane przedsięwzięcie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko może być wymagane. Organ pierwszej instancji stwierdził, że jest to przedsięwzięcie, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 52a i pkt 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, a w uzasadnieniu decyzji wskazał, że: „Na podstawie analizy dokumentacji przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczono do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać opracowania raportu o ich oddziaływaniu na środowisko – § 3 ust. 1 pkt 52a oraz pkt 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, to jest:

52a) zespoły zabudowy przemysłowej na terenie o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha,

73) instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 39-41 ww. rozporządzenia.”

Z uwagi na powyższe oraz fakt, że działki na, których ma być realizowane przedmiotowe przedsięwzięcie znajdują się na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych w rejonie ulic: Puskina – Magazynowej – Strzemieszyckiej – Katowickiej organ pierwszej instancji wskazał, że lokalizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie jest zgodna z ustaleniami tego planu, a to zapisem § 27 ust. 1.

Kolegium wskazuje, że w myśl zapisów wyżej przywołanego § 27 ust. 1 uchwały Nr XLVIII/906/05 Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej z dnia 28 października 2005r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych w rejonie ulic: Puskina – Magazynowej – Strzemieszyckiej – Katowickiej (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 139, poz. 3483) na obszarze objętym planem ustala się zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których jest lub może być wymagane sporządzenie raportu o ich oddziaływaniu na środowisko, z wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej. Dopuszcza się odstępstwo od tego zakazu na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolami 1 P i 2 P, 1 U i 9 U oraz 5 PU i 6 PU pod warunkiem, że oddziaływanie na środowisko planowanego przedsięwzięcia nie przekroczy granic tych terenów. Z kolei w myśl ust. 2 tego paragrafu zasięg oddziaływania działalności produkcyjnej, usługowej, handlowej lub rzemieślniczej prowadzonej na wszystkich terenach U, UM, MN oraz od 1 PU do 4 PU i 7 PU nie może przekraczać granicy nieruchomości, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny.

Stwierdzić zatem przyjdzie, że na terenie objętym ww. planem obowiązuje bezwzględny zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których jest lub może być wymagane sporządzenie raportu o ich oddziaływaniu na środowisko. Treść powyższego zapisu planu wskazuje, że ww. norma prawna dotyczy przedsięwzięć enumeratywnie wskazanych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Kolegium zauważa jednak, w oparciu o akta sprawy, że kwestia zaliczenia przedmiotowego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których jest lub może być wymagane sporządzenie raportu o ich

oddziaływaniu na środowisko, nie została jednoznacznie ustalona przez organ pierwszej instancji. W odwołaniu pełnomocnik strony wskazał bowiem, że strona posiada większą nieruchomość, ale nie zamierza lokować na całości tego typu inwestycji – czego jednak nie zbadał organ pierwszej instancji. Stwierdzić również przyjdzie, że w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko nie występuje wskazany przez organ pierwszej instancji pkt 52a, lecz pkt 52 lit. a i lit. b. Z akt sprawy oraz treści decyzji nie wynika również w oparciu o jakie przesłanki organ pierwszej instancji uznał, że ww. przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 73 ww. rozporządzenia – instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, niewymienione w § 2 ust. 1 pkt 39 – 41 rozporządzenia. Nie kwestionując takiej możliwości, Kolegium zauważa jednak, że w oparciu o akta sprawy nie jest możliwe dokonanie jednoznacznych ustaleń w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji w toku postępowania nie przeprowadził prawidłowo postępowania dowodowego, z którego w sposób jednoznaczny wynikałoby, że realizacja przedmiotowej inwestycji jest sprzeczna z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Dąbrowa Górnicza. Organ pierwszej instancji poprzestał wyłącznie na pismach przesłanych mu przez stronę, czym naruszył zasady wynikające z art. 7 i 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Kolegium przypomina, że w postępowaniu administracyjnym wydanie prawidłowej decyzji w każdym przypadku powinno poprzedzać dokładne ustalenie stanu faktycznego istotnego w sprawie, stosownie do treści art. 7 i 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl obowiązujących przepisów obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w tym zakresie, a zatem nie może on przyjmować za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowolnych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksu postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się należy na materiale dowodowym zebranym przez organ. Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że organ ten jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzyć zebrane dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego, w tym przyjętego stanu faktycznego, oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji tego nie uczynił. Naruszył tym samym zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wyżej zacytowane art. 7 i 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Nadto w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji nie zawarł wszystkich prawem przewidzianych elementów. Naruszył tym samym art. 107 § 1 w związku z § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. W myśl ww. przepisów decyzja

administracyjna powinna zawierać uzasadnienie faktyczne opisujące fakty, które organ uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł wydając rozstrzygnięcie, przyczyny, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz uzasadnienie prawne zawierające wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem odpowiednich przepisów prawa. Kolegium przypomina, że uzasadnienie decyzji jest obowiązkowym składnikiem każdej decyzji administracyjnej i zgodnie z przyjętą doktryną ma do spełnienia dwie ważne funkcje wewnętrzną i zewnętrzną. Pierwsza z tych funkcji wiąże się m.in. z zaskarżaniem orzeczeń w toku instancji, druga zaś dotyczy waloru uzasadnienia orzeczenia czy też pewnych jego elementów w innych postępowaniach. Uzasadnienie decyzji ma objaśnić tok myślenia prowadzący do zastosowania przepisu prawnego w sprawie i taka jest jego rola wynikająca z brzmienia art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Uzasadnienie musi wskazać okoliczności przemawiające za potrzebą lub koniecznością wydania decyzji w danej sprawie i wobec określonych podmiotów oraz ich wpływ na treść rozstrzygnięcia, a w sferze prawa ma wskazać normy obowiązujące i ich znaczenie ustalone w drodze wykładni. Zaskarżona decyzja tych elementów nie zawiera.

Zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach wyżej przedstawione uchybienia, z uwagi na ich charakter oraz obowiązującą regulację prawną, mają istotny wpływ na wynik przedmiotowego rozstrzygnięcia.

Z uwagi na powyższe, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o uchyleniu w całości zaskarżonej decyzji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W ramach ponownego rozpatrzenia sprawy, organ pierwszej instancji podejmie prawem przewidziane czynności procesowe i wyda rozstrzygnięcie zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, mając na względzie wyeliminowanie występujących uchybień.

Przede wszystkim organ pierwszej instancji ustali prawidłowo strony postępowania, a następnie przeprowadzi stosowne postępowanie dowodowe w celu ustalenia czy przedmiotowa inwestycja jest zgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu wyjaśni przesłanki, którymi kierował się przy podejmowaniu rozstrzygnięcia oraz ustosunkuje się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania. W trakcie ponownego badania sprawy przeanalizuje uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważy je w wydanej przez siebie decyzji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stosownie do art. 50 – 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), niniejsza decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (ul. Henryka Dąbrowskiego 23; 40 – 032 Katowice). Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 powołanej wyżej ustawy.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Bożena Miliczek-Ciszewska

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Beata Leszczyńska

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

mgr Robert Nowicki

Otrzymują:

1. Pan adw. Jacek Wilk – Pełnomocnik spółki DSS Recykling sp. z o.o.
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Adwokacka Jacek Wilk i Wspólnicy Spółka Komandytowa
ul. Królewska 52/5
30 – 045 Kraków
2. Spółka DSS Recykling sp. z o.o.
ul. Walcownia 1
41 – 260 Sławków
- ③ Pozostałe strony postępowania w drodze publicznego obwieszczenia
4. Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza
ul. Graniczna 21
41 – 300 Dąbrowa Górnicza
z aktami sprawy
5. aa